

Патријарх Порфирије отворио Спомен-собу патријарха Павла у манастиру Раковици

Патријарх Порфирије: Пратимо трагове које нам је патријарх Павле оставио на путу којим је водио нашу Цркву ка живоме Богу, Христу Спаситељу нашем, који је наша вера и наша нада и наша љубав.

Блажене успомене Патријарх српски Павле својим је делима обавезао Србе да га се радо сећају и наставе његов пут вере, истине, правде, доброчинства и љубави. Говорио је: Љубав је највиша врлина. Све што човек дели са другима смањује се, осим љубави. Што је више дајете, више је имате. Таквом љубављу 20. маја 2021. године били су испуњени храм и порта манастира Раковице где је Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије отворио Спомен-собу посвећену патријарху Павлу.

Пре свечаног отварања Спомен-собе, Његова Светост Патријарх српски г.

Порфирије, у молитвеном присуству чланова Светог Архијерејског Синода, преосвећене господе епископа: бачког Иринеја, шумадијског Јована и крушевачког Давида, служио је помен српским патријарсима Димитрију и Павлу који почивају у манастирској порти, као и патријарху Иринеју, коме се данас навршило шест месеци од блаженог уснућа у Господу. Служивали су протојереј-ставрофор Ђорђе Трајковић и ђакон Радомир Врућинић, а дивно је појао хор Богословије Светог Саве.

Свечаност отварања Спомен-собе патријарха Павла почела је обраћањем управника Библиотеке Српске Патријаршије др Зорана Недељковића који је подсетио да је, након завршетка рада на сређивању Библиотеке блажене успомене патријарха Павла, која иначе садржи 8299 књижних јединица, одлуком Светог Архијерејског Синода септембра 2018. године, управи Библиотеке Српске Патријаршије поверена дужност формирања Спомен-собе патријарха Павла.

„У периоду који је иза нас, уз подршку Светог Архијерејског Синода и са бројним сарадницима, успели смо да завршимо поверени задатак. У изложбеним витринама постављено је готово 500 предмета из заоставштине патријарха Павла. Захваљујем на пажњи и помоћи преподобној игуманији Евгенији и свом сестринству манастира Раковице. На вредном и стручном раду у формирању изложбене поставке захваљујем нашем уваженом хералдичару Драгомиру Ацовићу. На уређењу целокупног простора Спомен-собе захваљујем угледном српском архитекти г. Стевану Мићићу. Такође захваљујем и г. Момчилу Ранчићу, који је израдио све изложбене витрине и додатно се ангажовао и на другим бројним пословима. Велику захвалност изражавам г. Младену Кременовићу, власнику ливнице Лиграп, на његовом вредном дару за Спомен-собу. Захваљујем управнику Музеја Српске Православне Цркве ђакону Владимиру Радовановићу и службеницима Музеја на повременој помоћи током уређења изложбене поставке. Наравно, захваљујем службеницима Библиотеке Српске Патријаршије који су све време били ангажовани на сређивању Патријархове заоставштине, на уређењу изложбених витрина и на свим другим пословима. Велику захвалност изражавам Продукцији Епархије бачке на подршци у раду. Такође, захваљујем оцу Милошу и свештенству цркве Светог Илије у Миријеву на вредном дару за Спомен-собу. Захваљујем и недавно упокојеном оцу Игњату, који је служио у овој светој обитељи. Често нас је обилазио и на разне начине помагао наш рад. Захваљујем свима онима који су на било који начин помогли реализацију овог подухвата,” истакао је др Недељковић и додао:

„Желим да нагласим да смо се потрудили да из заоставштине блаженопочившег патријарха Павла изнесемо и прикажемо све оно што указује и подсећа на њега, како би његов живот, рад и архијерејско достојанство били достојно приказани будућим посетиоцима као поучни пример живота испуњеног врлинама. Али, има нешто што није могло да стане у изложбене витрине, оно због чега многи долазе овде да се поклоне над хумком његовом да пронађу утеху и радост, а то је његова вера, љубав, његова нада у Васкрслог Христа и Јеванђеље Христово, којим је он живео, дисао, говорио. Наш песник Матија каже да нико није говорио тако тихо, а да се чуо тако далеко, као наш патријарх Павле. И зато мислим да што време буде више одмицало од дана његовог упокојења, он ће у народу бити све већи, а његове речи ће се чути све даље и сведочиће о једино вредном животу у Христу и Јеванђељу Његовом”.

Уследило је обраћање архитекте Драгомира Ацовића који је истакао:

„Данас смо окупљени у малом простору који чува предмете и успомену на великог Патријарха и не мањег човека. Предметима недостаје дух који је у ситном телу Гојка Стојчевића израстао у својеврсну Синајску Гору, посвећену присуством Господњим, са које је зрачила и наставља да зрачи вера и послање. Ми морамо опрезно и тихо корачати просторима којима влада његова успомена и где се чувају његове ствари. Успомена је подложна крхком сећању. Музејске и спомен збирке нам преостају као путокази који нам помажу да не склизнемо ка забору и да се не огрешимо о дуг љубави на коју смо обавезни једни према другима као људи, као хришћани и као народ Божји. Међу нама је живео и деловао Патријарх чију смо величину назрели тек када се преставио и када се народ чијем се спасењу посветио одједном и неочекивано појавио на улицама и трговима да му ода последњу почаст и затражи и незаслужени опроштај и спасоносни благослов! Иза њега ја настала празнина, и ту празнину смо заслужили. Он није! Док је био жив, посматрали смо га као чудо! Када је преминуо, сазнали смо да није он био чудо, већ ми! Ми тога нисмо били свесни. Он јесте!”.

„Ми недостојни, којима је запала почаст да покушају да оформе овај спомен простор, суочили смо се од самог почетка са нечим на шта нисмо рачунали, а требало је. Као прво, како представити некога ко не поседује ништа, и коме ништа није неопходно, и који све са чим живи и зашта живи носи у себи. Како представити човека који живи у духу предметима који су лишени духа? Како у маленом и успутном простору представити некога који нас је предводио, поучавао, заступао и бранио? Често од нас самих! Како празним и

тривијалним предметима насликати и објаснити величину одрицања монаха који је, као онај први Павле, постао већи и од нас и од самога себе? И који је преставши да буде Гојко постао свако од нас у јаду и слави, у понизности и оданости, у нежности молитви и у строгости веровања, у скрушености душе и у величанству вере у Господа и у спасење које нам је обећано. У овој спомен поставци недостаје много онога што би требало да је ту, али нема ничега чему овде није место! Овде нема много злата и сребра, али постоји плетора вере и љубави. На крају, морам поменути да су на овој спомен поставци радили малобројни, али — верујем — достојни: архитекта Стеван Мићић, др Зоран Недељковић, људи из Патријаршијске библиотеке и из Музеја Српске Православне Цркве и изнад свега – мајстор Мома. Њихов циљ је био да помогну незабораву. Њихова награда је захвалност,” поручио је архитекта Драгомир Ацовић.

Отварајући Спомен-собу Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је надахнуто беседио:

„Ваша Преосвештенства, високопреподобна мати Игуманијо, часни оци, браћо и сестре! Апостол Павле каже да треба да поштујемо своје старешине. Наравно не због тога што је хтео да каже да је старешинама потребно да им други буду покорни, него због тога што је хтео да нас упозори и обавести да само онда када имамо осећање поштовања према својим старешинама, када имамо послушање у односу на њих, ми смо тада сигурно чули реч Божју о томе да је Бог Отац и да искључиво поштујући Његову реч можемо расти у складу са оним што је наше назначење. Тако смо се и данас сабрали овде да изразимо сећање, поштовање, па и послушање у односу на блаженопочившег патријарха Павла, као личности, али и сви ми као заједница. Сабрали смо се да, гледајући трагове које је он оставио иза себе, воспоставимо или боље речено обновимо наш лични однос са њим, а то је једино у Цркви могуће, јер у Цркви нема граница између овога и онога света. Само у Цркви можемо да непрестано обнављамо наш лични однос и да идемо траговима које нам је он оставио на путу којим је водио нашу Цркву. То су трагови који воде ка живоме Богу, Христу Спаситељу нашем, који је био, како смо већ чули, вера, нада и љубав блаженопочившег патријарха Павла, ка Ономе који је исто тако и наша вера и наша нада и наша љубав. И у том погледу, ова Спомен-соба која се налази у манастиру Раковици има искључиво и једино смисао ако наше сећање на блаженопочившег патријарха Павла није сећање само на прошлост која је иза њега и иза нас, него је пре свега сећање на Јединога живог Бога, Једнога у Тројици Оца и Сина и Светога Духа. Са тим мислима позивам да уласком у Спомен-собу посвећену патријарху Павлу свако од нас уђе у своју

собу, у своје биће, и тамо сусретне управо Једнога у Тројици Бога Оца и Сина и Светога Духа”.

Спомен-собу у манастиру Раковици кресе одабрани експонати из живота блажене успомене патријарха Павла посвећеног Богу и роду. Изложени су лични предмети, одећа и радни прибор, алат, белешке и подсетници, приручне књиге и литургичка литература, његове књиге и књиге о њему, дарови, сатови, колекција васкршњих јаја и други поклони.

Простор је посвећен времену његове патријарашке службе и садржи одабрана признања, награде и почести које је за живота примио од свог народа, од Српске Цркве и других помесних православних Цркава, од хришћанских и других верских заједница, државника, знаменитих личности, организација и институција. У витринама су изложене дароване му иконе, архијерејске инсигније, ручни и стони крстови, богослужбени сасуди и одежде. Посебну пажњу привлачи витрина у којој су изложени лични предмети блаженопочившег патријарха Павла: плетени прслук, импровизирана лампа, обућа и алат из Патријархове радионице, писаћа машина са лупом, решо са лончетом, наочари у футроли, кофери, пегла, па чак и његова метлица са ђубровником...

Свечаности су присуствовали и главни секретар Светог Архијерејског Синода протојереј-ставрофор Саво Јовић, управник Информативно-издавачке установе Српске Православне Цркве г. Душан Стокановић, архијерејски намесник београдско-посавски протојереј-ставрофор Бранко Митровић, шеф Кабинета Патријарха српског протођакон Александар Прашчевић, главни и одговорни уредник новина Српске Патријаршије „Православље ” протођакон Дамјан Божић, проф. др Војислав Миловановић, свештенство и монаштво Архиепископије београдско-карловачке, представници јавног и културног живота престонице и благочестиви верни народ.

Снежана Крупниковић
Зорица Зеџ

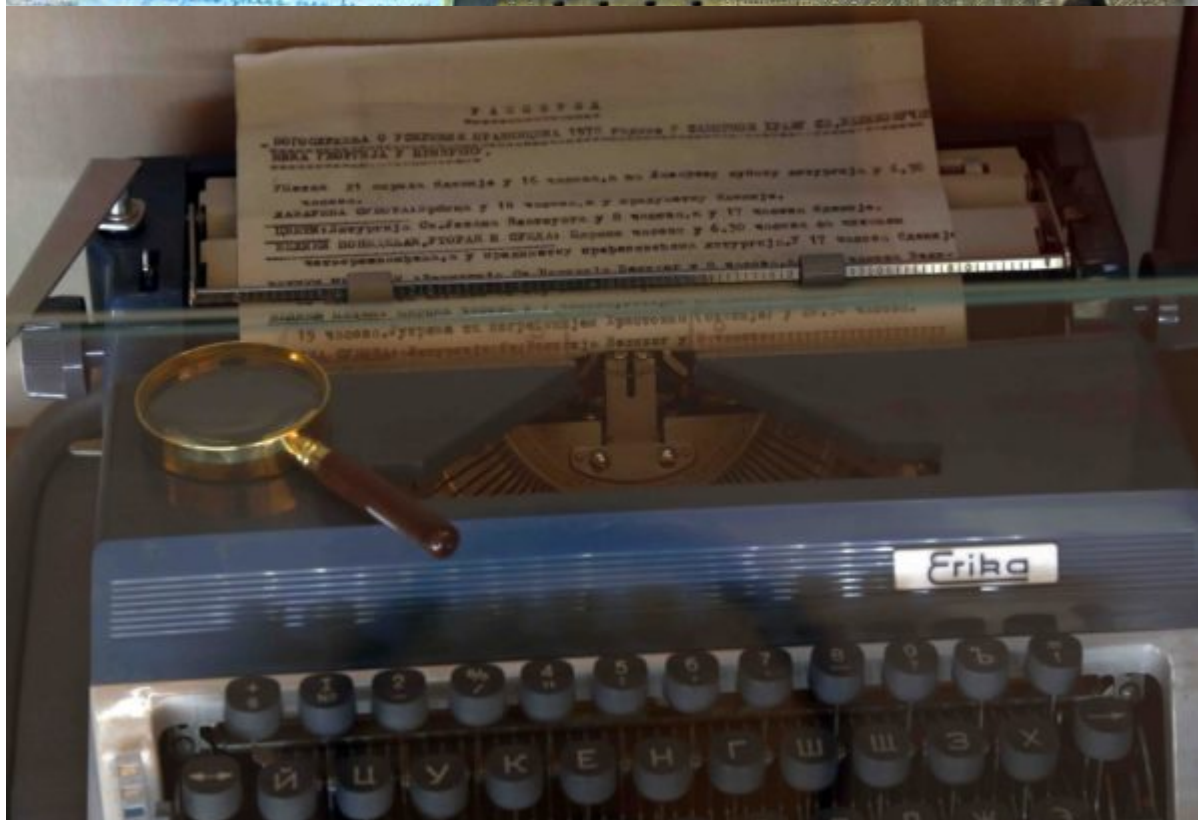

ВЕЛИКИ ТИПИК

1891 ГОД

УСТАВ ЦРКВЕНИ

КОМУ СЪДЕРЖИ

ПРАВИЛА СВАКИ ПОСЕДНИ СЛУЖБЕ, СНИХ ПРАЗНИКА
ХРИСТОВИХ, БОГОРОДНИХ И СВЕТИХ,

КАО И

ПРАВИЛА НА ТРИОДА ПОСНОГ И ЦВЕТНОГ, И ДРУГИХ

ПРАЗНИКА

ПОСРЕДНИМ ПРАЗНИКА ДОБРОЧЕ ПОСНОГ И СЛАВНОСТИ И ДОБРОЧЕ

СВЕТОГ АРХИЕПИСКОПСКОГ СИНОДА

1891 ГОД, СЕН. МЕС.

СЪСТАВИ

ПРОТОИЕРЕЙ ВАСИЛИЕ НИКОЛАЕВИЧЪ,

КАКЪ ПРАВИЛА И ТРИОДА ПОСНОГ И СЛАВНОСТИ

ТРЕТА ИЗДАНИЕ

НАКЛАДА И ИЗДАНИЕ
СТЕФАНА Б. СТРАТИМИРОВИЧА
СРЕМ БУДОВА

Листава з лива развироста
1. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
2. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
3. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
4. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
5. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
6. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
7. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
8. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
9. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
10. За на свјетомъ лива свјетомъ лива

Класификација
1. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
2. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
3. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
4. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
5. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
6. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
7. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
8. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
9. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
10. За на свјетомъ лива свјетомъ лива

Листава з лива развироста
1. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
2. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
3. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
4. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
5. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
6. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
7. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
8. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
9. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
10. За на свјетомъ лива свјетомъ лива

Листава з лива развироста
1. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
2. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
3. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
4. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
5. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
6. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
7. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
8. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
9. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
10. За на свјетомъ лива свјетомъ лива

Листава з лива развироста
1. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
2. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
3. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
4. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
5. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
6. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
7. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
8. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
9. За на свјетомъ лива свјетомъ лива
10. За на свјетомъ лива свјетомъ лива

фото: ђакон Драган Танасијевић

spc.rs